

Minik baykuş yuvasının kenarına sıkı sıkı tutunmuştu.
Luluş ormandan gelen kokuları içine çekiyordu.
“Babam ne zaman dönecek?” diye sordu.
Annesi, “Yakında kızım. O gelene kadar, şöyle bir
uçsan, kendini rüzgâra bıraksan, kanatlarını
açsan ne güzel olur, baban da sevinir!” dedi.

Minik baykuş Luluş elbette babasını sevindirmek
isterdi. Ama tek başına uçmak mı!
Henüz cesaret edemiyordu!
Ya kanatları kendisini taşımazsa?
Ya bir ağacın dibine düşerse?
Ya rüzgâr birden hızlanırsa?
Ya yolunu kaybederse?

